

svækker Disciplinen og Børnenes Opmærksomhed. Denne Del af Lovforslaget kunde jeg give min fulde Tilslutning, Dette falder ganske i Traad med, hvad der er sket i Sverige. Der findes ingen Lovbestemmelser mod Børns Tobaksrygning, men Skolen har flere Steder taget Sagen i sin Haand, og man har blandt andet i Helsingborg truffet en Række Bestemmelser, der synes at være praktiske. Børn, der gribes i Tobaksrygning, ere udelukkede fra at opnaa Stipendier og Præmier af Folkeskolens Midler, og Lærerpersonalet opfordres til ikke at anbefale Børn, der ryge, til Understøttelse af Samfundets velgørende Institutioner. Endelig indkøbes et Antal Eksemplarer af en Bog „Alkohol og Nikotin“ til Uddeling i Folkeskolens 3die og 4de Klasse, og Lærerpersonalet opfordres ved Cirkulærer af Inspektørerne til at iagttage de i den ny Læseplan optagne Bestemmelser om alvorlig og kraftig Fremhæven af Faren ved at benytte berusende og bedøvende Midler. I alt væsentligt er det ret gode Midler, for saa vidt man derved søger at lære Børn, hvad de bør og ikke bør. Der er ogsaa lidt strengere Bestemmelser, men jeg lægger Hovedvægten paa, at man søger at oplære Børn til Forstaaelsen af, hvad de maa og ikke maa. At indføre Sundhedslære i Skolen, hvorved Nikotins og Alkoholens Fare paapeges, og lade dette Lærefag spille en mere fremtrædende Rolle vilde maaske snarere føre til gode Resultater end mange af de strenge Bestemmelser, der findes her i Forslaget.

Endelig er der et Middel, jeg tillægger overordentlig stor Betydning. I vore Dage staar Pressen i saa høj Grad i Rapport til de Tusinder af Hjem, og dens Indflydelse dér er meget betydelig. Jeg tænker f. Eks. paa det Blad, jeg selv har den Ære at være Medarbejder ved, og hvis Oplag er omtrent 50,000, hvilket jeg for øvrigt ikke nævner for at fremhæve Tallet, men blot for at sige, at det har en stærk Udbredelse og altsaa maatte kunne komme til at øve nogen Indflydelse i den omhandlede Henseende. Jeg vil hævde meget stærkt, at om et Blad med stor Udbredelse vil tage dette Spørgsmaal om Børns Tobaksrygning op, vise Faren derved og indprente Forældrene Nødven-

digheden af, at deres Børn ikke ryge, vil det i dette som i saa mange andre Tilfælde, hvor Pressen taler til de Tusinder Hjem, bidrage til, at Børn faa den rette Paavirkning i Hjemmet. Saa længe Forældrene lukke Øjnene til for Børns Tobaksrygning, saa længe man ikke der kan holde Justits, ville heller ikke Børnene kunne gaa ud i Verden, fritagne for Fristelsen. Men naar Forældrene i Forbindelse med Skolen vil oplyse om Faren ved Tobaksnydelse, vil det sikkert være en af de virksomste Veje til Bekæmpelse af Børns Tobaksrygning.

Jeg skal da i Almindelighed sige, at Lovforslaget kan indeholde Momenter, der forekomme mig tjenlige til Understøttelse, og jeg skulde gerne være med til, at man i et Udvalg maaske kunde finde praktiske Veje til Forebyggelse af den Samfundsfare, der unægtelig er opstaaet ved den stærke Tobaksnydelse, som Børn ere henfaldne til. Jeg haaber, at det Udvalg, der sandsynligvis ned sættes, maa kunne naa at føre denne Sag frem for et større Forum, saa at den Ligegyldighed eller Passivitet, der har hersket overfor Børns Tobaksrygning, maa give Plads for en klarere Erkendelse og et virkelig kraftigt Forsøg paa at modvirke Ondet.

Lange: Jeg tror, at det er en tvivlsom Tilfredsstillelse at skulle anbefale dette Lovforslag. Jeg har talt med Medlemmer indenfor begge Ting af de forskellige politiske Grupper, og efter min Mening have de langt fra forstaaet den Ulykke, der ligger i den overhaandtagende Nydelse af Tobak hos Børn. I Sommeren 1904 var der en Mand her i København, daværende Lærer ved Kommuaeskolen, nuværende Skoleinspektør, Kandidat Biering, som skrev en fortrinlig Artikelserie om Børns Tobaksrygning, der efter min Mening til Klarhed viste, at den Mand kun gik ud paa Børnenes velforstaaede Interesse paa alle Omraader. Denne Artikelserie vakte min Opmærksomhed, fordi jeg alt længe i Forvejen havde haft Forstaaelse af den Ulykke, der i Virkeligheden skete ved Børns Tobaksrygning. Det har været mig en Forargelse at se de Børn, som man regner til de fattige, de Børn, som man ad alle Veje foruden fra Hjemmets Side søger